

ler multilaterale aftaler om tilbagesendelse af ofre for menneskehandel.

Efter *artikel 9* skal de kontraherende stater tage skridt til at forebygge og bekæmpe menneskehandel og årsagerne til, at mennesker, navnlig kvinder og børn, bliver ofre for menneskehandel. Årsagerne omfatter ifølge *artikel 9* bl.a. fattigdom og manglende økonomisk udvikling. Der skal endvidere bl.a. gennem bilateralt og multilateralt samarbejde iværksættes eksempelvis uddannelsesmæssige, sociale og kulturelle foranstaltninger.

Ifølge *artikel 10* skal politi og anklagemyndighed samt immigrationsmyndigheder i de kontraherende stater samarbejde i passende omfang ved i overensstemmelse med national ret at udveksle oplysninger, der eksempelvis giver myndighederne mulighed for at fastslå, om personer, der forsøger at krydse en international grænse uden rejsedokumenter eller under anvendelse af rejsedokumenter, der tilhører en anden, er menneskehandlere eller ofre herfor. Oplysningerne kan også vedrøre typen af rejsedokumenter, der anvendes i forbindelse med menneskehandel, samt metoder og midler, der benyttes af organiserede kriminelle grupper i forbindelse med menneskehandel. Endvidere skal det sikres, at de relevante myndigheder uddannes i bekæmpelse af menneskehandel.

Efter *artikel 11* skal den grænsekontrol, der måtte være nødvendig for at forebygge og afsløre menneskehandel, skærpes, uden at dette dog skal berøre internationale forpligtelser med hensyn til personers frie bevægelighed. Endvidere skal det i videst mulige omfang hindres, at transportvirksomheders transportmidler kan benyttes i forbindelse med menneskehandel. I passende tilfælde, og uden at dette berører internationale konventioner, bør det derfor kræves, at transportører er forpligtede til at kontrollere, at alle passagerer er i besiddelse af de nødvendige rejsedokumenter. Herudover skal det i overensstemmelse med national ret sikres, at overtrædelse af denne forpligtelse er sanktioneret, ligesom det skal overvejes at gøre det muligt at nægte menneskehandlere indrejse eller at inddrage deres visum. Endelig skal de kontraherende stater overveje at styrke samarbejdet mellem grænsekontrolmyndighederne ved bl.a. at etablere og opretholde direkte kommunikationskanaler.

Ifølge *artikel 12* skal det så vidt muligt sikres, at bl.a. rejsedokumenter eller identitetspapirer, der udstedes, er af en sådan kvalitet, at de ikke uden videre kan blive misbrugt, forfalsket eller ulovligt ændret, kopieret eller udstedt.

Efter *artikel 13* skal en kontraherende stat, der bliver anmodet herom, i overensstemmelse med national

ret og inden for et rimeligt tidsrum, bekræfte legitimitet og gyldighed af rejse- eller identitetspapirer, der er udstedt, eller som fremstår som værende udstedt i den pågældende stat, når der er mistanke om, at dokumentet er blevet benyttet i forbindelse med menneskehandel.

Ifølge *artikel 14* anfægtes andre internationale retligheder og beføjelser ikke af protokollen, og det fremgår tillige, at protokollen skal fortolkes og anvendes på en ikke-diskriminerende måde.

Artikel 15-20 indeholder bestemmelser om ratifikation mv.

7.3. EU-rammeafgørelse om menneskehandel

I en meddelelse af 21. december 2000 til Rådet og Europa-Parlamentet fremsatte Kommissionen et forslag til rammeafgørelse om bekæmpelse af handel med mennesker. Retsgrundlaget for udkastet til rammeafgørelser er *artikel 29*, *artikel 31*, *litra e*), og *artikel 34*, *stk. 2*, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Der er opnået politisk enighed i EU om rammeafgørelsens indhold.

Formålet med EU-rammeafgørelsen om bekæmpelse af handel med mennesker, der er optaget som bilag 8 til lovforslaget, er at sikre, at der sker en tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning for så vidt angår bekæmpelse af menneskehandel.

Artikel 1 forpligter medlemsstaterne til at sikre, at rekruttering, transport eller overførelse af en person – herunder at huse, modtage eller overdrage vedkommende – eller overførelse af kontrollen med den pågældende, er strafbart. Det er dog en betingelse, at det sker ved hjælp af tvang, magt eller trusler, bedrageri, misbrug af autoritet eller andre former for misbrug, afgivelse eller modtagelse af betaling eller fordele for at opnå samtykke fra den person, der har kontrol med en anden person. Endvidere er det en betingelse, at formålet hermed er at udnytte den pågældendes arbejde i form af slaveri eller tvangsarbejde eller til prostitution eller anden seksuel udnyttelse, herunder i forbindelse med pornografi. Efter *artikel 1*, *stk. 3*, kræves der for så vidt angår tilfælde, hvor forurettede er en person under 18 år, ikke, at der er anvendt de opregnede tvangsmidler.

Definitionen af menneskehandel i rammeafgørelsen svarer således i det væsentlige til definitionen i FN-protokollen.

Efter *artikel 2* forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at også forsøg på og medvirken til de i *artikel 1* nævnte overtrædelser kan straffes.

Artikel 3 omhandler sanktioner. Det fremgår af *stk. 1*, at medlemsstaterne forpligtes til at sikre, at de i